एकचूर्नींधसः।इन्द्रः, १० देवाः । गायत्री, १० त्रिष्टुप्।

नुहाश्न्यं बळाकेरं मर्डितारं शतकतो।त्वं न इन्द्र मृळय॥ ८.०८०.०१

बट्- सत्यम्। अन्यम्- इतरम्। मर्डितारम्- सुखकरम्। शतकतो- अनन्तप्रज्ञ। इन्द्र। न। अकरम्- अकरवम्। त्वम्। नः- अस्मान्। मृळय- आनन्दय॥१॥

यो नः शर्थत्पुराविथामृध्रो वार्जसातये। स त्वं न इन्द्र मृळय॥ ८.०८०.०२

अमृधः- अहिंसकः सन्। वाजसातये- अन्नलब्धये। यः। नः- अस्मान्। पुरा- पुरातनकालतः। शश्वत्- नित्यतया। अविथ- ररक्षिथ॥२॥

किमुङ्ग रिष्ट्रचोर्दनः सुन्वानस्यवितेर्दसि।कुवित्स्विन्द्र णः शकः॥ ८.०८०.०३

रध्रचोदनः - संसिद्धिचोदकः। सुन्वानस्य- रसिनष्पादकस्य। अविता- रिक्षता। इत्- एव। असि-भवसि। इन्द्र। नः- अस्माकम्। कुवित्- बहु। सु- सुष्ठु। शकः- शक्तो भव॥३॥

इन्द्र प्र णो रथमव पृश्चाचित्सन्तमद्रिवः।पुरस्तदिनं मे कृधि॥ ८.०८०.०४

अद्रिवः- वज्रिन्। इन्द्र। नः- अस्माकम्। रथम्- सद्रंहणप्रतीकवाहनम्। पश्चात्सन्तम्-पश्चाद्भृतम्। अव- रक्ष। एनम्- इमं रथम्। मे- मम। पुरस्तात्। कृधि- कुरु॥४॥

हन्तो नु किमाससे प्रथमं नो रथं कृधि। उपमं वाज्यु श्रवः॥ ८.०८०.०५

हन्त । किम् । आससे- तूष्णीं भवसि । प्रथमम् । नः- अस्माकम् । रथम् । कृधि- कुरु । उपमम्-अन्तिकाम् । वायजु- सद्गतिकामाम् । श्रवः- श्रुतिं कुरु ॥५॥

अर्वा नो वाजुयुं रथं सुकरं ते किमित्परि। अस्मान्सु जिग्युषंस्कृधि॥ ८.०८०.०६

नः- अस्माकम्। वाजयुम्- गतिकामम्। रथम्। अव- रक्ष। किमित्- किमिप। परि- परितः। ते-तव। सुकरम्- सुखेन कर्तव्यं भवति। अस्मान्- नः। सु- सुष्ठ। जिग्युषः- जेतॄन्। कृधि-कुरु॥६॥

इन्द्र दृह्यस्व पूरिस भद्रा तं एति निष्कृतम्। इयं धीर्ऋत्वियविती॥ ८.०८०.०७

इन्द्र । ह्यस्व- दृढीकुरु । पू:- पूरकः । असि- भवसि । इयम्- एषा । ऋत्वियावती- कालयुक्ता । धीः । भद्रा- कल्याणी । ते- तव । निष्कृतम्- निष्कर्तारम् । एति- अभिगच्छिति ॥७ ॥

मा सीमवुद्य आ भागुर्वी काष्ट्री हितं धर्नम्। अपावृक्ता अरुलयः॥ ८.०८०.०८

सीम्- सर्वतः। अवद्यः- दोषः। मा आ भाक्- मा भजतु। उर्वी- विस्तृतासु। काष्ठा- दिश्च। धनम्। हितम्- निहितम्। अरत्नयः- अरममाणाः शत्रवः। अपावृक्ताः॥८॥

तुरीयं नामं युज्ञियं युदा कर्स्तहुंश्मिस। आदित्पतिर्न ओहसे॥ ८.०८०.०९

यिज्ञयम्- उपास्यम्। तुरीयम्- चतुर्थम्। नाम- मह इति विज्ञानमयम् नाम। भूर्भुवःसुविरिति वा एतास्तिस्रो व्यादृतयः। तासामु हस्मै तां चतुर्थीम्। माहाचमस्यः प्रवेदयते। मह इति। इति ब्राह्मणम्। त्रिधा बद्धो वृषभो रोरवीति महो देवो मर्त्यानाविवेशेति श्रुतिः। यदा। करः- अकरोः। तत्। उश्लमसि- कामयामहे। आदित्- अनन्तरमेव। पितः- पालकः सन्। नः- अस्मान्। ओहसे- वहिस्।।९॥

अवीवृधद्वो अमृता अमेन्दीदेकुदूर्दैवा उत याश्चे देवीः।

तस्मा उ रार्धः कृणुत प्रशस्तं प्रातर्मक्षू धियावसुर्जगम्यात्॥ ८.०८०.१०

देवाः- हे देवाः। उत- अपि च। याश्च। देवीः- देव्यः। अमृताः- अमरणशीलाः। वः- युष्मान्। एकद्यूः- एकदेवः। अवीवृधत्- अवर्धयत्। अमन्दीत्- अतोषयत्। तस्मै। प्रशस्तम्- विश्वताम्। राधः- संसिद्धिम्। कृणुत- कुरुत। प्रातः- प्रभातकाले। मक्षु- क्षिप्रम्। धियावसुः-चित्तधारणाख्यसम्पद्युक्त इन्द्रः। जगम्यात्- आगच्छतु ॥१०॥